

Boldog, aki a szegénynek gondját viseli!
A nyomorúság napján megmenti őt az Úr.

Zsolt 41,1

Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság
Mértékadó
LXXIX. évf. 35. • (3913.)
2023. augusztus 27. • Ára 360 Ft

A testvérek egysége jel és reménysugár

Szent István ünnepe Budapesten

II. Tavadrosz, a kopt egyház pápája is részt vett augusztus 20-án a Szent István-bazilika előtti téren bemutatott ünnepi szentmisén, melynek szónoka Bernard Bober cassai érsek, a Szlovák Püspöki Konferencia elnöke volt. A szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás mutatta be számos püspökkel és pappal. Szent István királyunk jobbját hagyományosan körmenetben vitték végig a környező utcákban.

Allamalapító királyunk ünnepén a Szent István-bazilika előtti téren bemutatott szentmisén részt vett Novák Katalin köztársasági elnök; II. Tavadrosz, a kopt ortodox egyház pápája; Léai Anikó, a miniszterelnök felesége; Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettese; Varga Zs. András, a Kúria elnöke; Michael Banach apostoli nuncius; a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) érsekei, úgy mint Udvardy György veszprémi érsek, a konferencia elnökhelyettese; Bábel Balázs kecskeméti-kalocsai érsek; Ternyák Csaba egeri érsek; Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita; az MKPK püspökei; a testvéregyházak képviselői; számos egyházmeleg pap és szerzetes; valamint az állami, társadalmi és kulturális élet és a diplomáciai testület képviselői. A tűzö nap-sütés és hőség ellenére nagy tömeg töltötte be a bazilika előtti teret, melyben nagy számban voltak jelen a lovagrendek, az egyházi és karitatív szervezetek tagjai. A szertartásban részt vettek a kopt egyház képviselői is Egyiptomból és Magyarországról.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

Egyházi személyeket tüntettek ki nemzeti ünnepünk alkalmából
2. oldal

Búcsú Mustó Péter jezsuita szerzetestől
7. oldal

II. Tavadrosz kopt pápa a Pázmány díszdoktora lett
8. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133120548

Isten tenyerében emelkedhetünk felfelé

Bíró László püspök celebrált szentmisét a belvárosi Főplébánia alapítási évfordulóján

Ahogy arról korábban is írtunk, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony-Főplébánia-templom közössége idén ünnepi alapításának 975. évfordulóját. Augusztus 14-én, Nagyboldogasszony ünnepének előestéjén Bíró László nyugalmazott tabori püspök mutatott be koncelebrált szentmisét. Koncelebrált Osztie Zoltán, a templom plébánosa, valamint Balogh Péter Piusz gödöllői premontréi apát és piarista szerzetesek.

A szentmisse kezdetén Osztie Zoltán plébános „legmelegebb, testvéri szeretettel” köszöntötte Bíró László püspököt, akit a hívek hosszan megadtak.

Osztie Zoltán atya felidézte: Bíró László tabori püspökként és a budapesti Központi Papnevelő Intézet rektoraként na-

gyon sokszor misézett itt, nyújtott maradandó lelkى élményt a híveknek.

Bíró László megköszönte a kedves fogadtatást. Így fogalmazott: hazajött ebbe a templomba. Rengeteg gyönyörű élmény köti őt ide; örül a híveknek, a papoknak, akik egyre fiatalabbak lesznek.

(Folytatás a 5. oldalon)

Szenvedéseit a papságért ajánlotta fel

Esztergomban búcsút vettek Cserháti Ferenc püspöktől

Erdő Péter bíboros, prímás mutatott be gyászmisét Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök lelke üdvéért augusztus 18-án az esztergomi bazilikában. Püspöktársak, papfestvérek és hívek jelenlétében helyezték örök nyugalomra földi maradványait a bazilika altemplomában.

Búcsúvételre gyűltek össze papok, szerzetesek, hívek az esztergomi bazilikában. A téren közepén áll a rátával, koszorúk veszik körbe a koporsót, rajta a püspöki és papi szolgálat jelvényei, középen az Eucharisztia kelyhe.

Szentmisét mutatnak be Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök lelke üdvéért.

(Folytatás a 8. oldalon)

Ha az Úr misszióra hív, mindig segít

Ildigwe Emmanuel újmisés szalézi pappal beszélgettünk a hivatásáról

Emmanuel atya hivatásának történetét megismerte először a keresztyén hiten, vallásgyakorló életén. Mikor a fiatal szalézit Magyarországra küldték misszióba, minden újra kellett tanulnia, még az ábécét is. 2016-tól él hazánkban, azóta gyönyörűen megtanult magyarul. Székely János július elsején szentelte pappá Ildigwe Emmanuelt és Kovács Sándort rendtársát Szombathelyen.

„Istennek terve van mindenki számára. Hálát adok neki a hivatásomról és a családomról – kezdi Emmanuel atya a beszélgetésünket, aki egy kis nigériai faluban élő, mélyen hívő katolikus családba született. Heten voltak testvérek, egy bátyja még gyerekkorában meghalt. „A szüleim mindenkiten tanárok, akik hitre neveltek, amit magaméva tettek még fiatalként. A közös ima fontos volt a családban. Esténként teljes rózsafüzér imádkoztunk, és emlékszem, hogy néha belealudtam.” Arra is megtanították a szülei, mennyire fontos szentmisére járni. Egy kicsit talán erőltetétek is, de minden megmagyarázták neki, hogy miért teszik. „Néha persze én is azt gondoltam, hogyjanak, hogy azt csinálhasam, amit én akarok. Nagyon hálás vagyok a Jóistennek, hogy a szüleim nem engedtek az ellenállásomnak, mert így megszerettem a szentmisét.”

Ebben a kis nigériai faluban az volt a szokás, hogy az egy utcában lakó gyerekek minden délután öt órakor összegyűlik, és közösen elmondják a rózsafüzérét. Az imafelelős kis csengővel körbement, úgy hívta a többieket. „Amikor meghallottuk a csengőt, letettünk minden mentünk imádkozni. Még a szülein is bátorítottak, akármilyen fontos munkát is végeztünk. A rózsafüzér elimádkozása után játszottunk, táncoltunk.

(Folytatás a 9. oldalon)

A testvérek egysége jel és reménysugár

Szent István ünnepe Budapesten

(Folytatás az 1. oldalról)

A szentmise előtt a kültéri oltár mellé helyezett Szent Jobb jelenlétében elimákozták a Szent István-litániát Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István-bazilika plébánosa vezetésével.

Erdő Péter bíboros, prímás köszöntőbeszédét teljes terjedelmében olvashatják.

„Szent István király ünnepén hálát adunk múltunkért, azért, hogy annyi történelmi tragédia és bún után, de a helytállás és az életszentség hősi pillanataiból erőt is merítve megmaradtunk. Könyörögünk népünk életéért és jövőjéért. Hábort világban élünk. Gazdasági nehézségekkel néz szembe hazánk és környezetünk. Fenyegető méretekkel öltetek a természeti katasztrófák és a környezeti változások is.

Az év nagy eseménye volt számunkra Ferenc pápa magyarországi látogatása. Tanúságátelből biztatást merítettünk a rászorulók iránti szeretetre, a hűséges helytállásra az egyházi szolgálatban, a békéért való imádságra és fáradozásra, valamint arra az időszerről törekvésünkre, hogy az ifjúság nevelését, oktatását és a tudományos munkát hitünk fényében végezzük. A Szentatyá látogatásának nagy pillanataiban úgy érezhattuk, hogy maga Krisztus különösen is közel van hozánk, ő bátorít és segít minket. Különös öröm számunkra, hogy a mai szentmisén ökumenikus vendégként üdvözölhetjük II. Tavadrosz pápa őszentségét, a kopt egyház vezetőjét és rangos kísérőt. Részvételük a mai szentmisén a keleti és nyugati keresztyénök összehartásának és testvériségének valódi tanúságátétele, és egyben alkalom arra, hogy imádkozzunk a keresztenek egységről. A mai történelmi pillanatban nagy a felelősségeünk és igen időszerű a keresztenyek küldetésünk.

Van egy álmom! Arról szól, hogy Európa népei örömmel ápolják és fejlesztik kultúrájukat. Egyre jobban megismerik és kiengesztelődött lélekkel megszeretik egymást. Egyre inkább megtanulják egymást tisztelettel és értékelni, becsülni népük kultúráját és közös örökségüket, amelynek közeppontjában a keresztenyek hit és világnezet állt. Ezért olyan nagy öröm számomra, hogy ma körünkben üdvözölhetjük Bernard Bober cassai érsek urat, a Szlovák Püspöki Konferencia elnökét, aki vállalta, hogy a mai szentmisében szól hozzánk, és részt vesz ünnepünkben.

Legyen ez a találkozás jel és reménysugár mindenünk számára! Fakadjon mai ünnepünkben bizalom a gondviselő Istenben, Szent István király és a Magyarok Nagyasszonya közbenjáró szeretetében! Ezzel a bizalommal áldjuk meg most az új kezemet, kérünk reményt és békességet népiük és az egész emberiség számára” – zárta beszédét Erdő Péter.

A nemzet kenyerének megáldásával folytatódott az

ünnep, melyet népviseletbe öltözött fiatalok hoztak a bíboros elé.

Bernard Bober érsek a homiliája elejét maga olvasta fel magyarul. „A Homonna közeléli szülőfalum plébániatemploma – ahol megkereszteltek, ahol gyermekkoromban ministráltam és szemléltettem templomunk oltárképét, ahol a bérnálás szentségében részesültém, ahol bemutattam az első szentmisémet – Szent István király tiszteletére épült 1835-ben. Legmerészebb álmomban sem gondoltam, hogy egyszer itt, Budapesten, Szent István király ünnepén, a főváros egyik legjelentősebb közterén mondhatok homíliát, ott, ahol Kassa szülöttjét, Salkaházi Sára szociális testvért boldoggá vatták.” A tömeg hálával tapsolta meg a szlovák érsek magyar szavait.

A továbbiakban Pásztor Zoltán, cassai püspöki hely-

nök közvetítette az érsek gondolatait, melyben elsőként megköszönte, hogy plébánia-templomuk felszentelésének 185. évfordulója alkalmából az érsek kérésére Erdő Péter bíboros templomunknak Szent István király ereklyét adományozott, melyet az új oltárba helyezett el.

Ferenc pápának a tömegtájékoztatás 57. világnapjára írt üzenetéből kiemelte a „szívvel szívöl” fogalmát, és kifejezte, „én is ezzel a szándékkal jöttem el ide: látni, hallgatni, meghallgatni és tanúskodni. Egy hullámhozra hangolódni, hogy képesek legyünk saját szívünkben megérezni a másik szívénének dobbanását. Az Úr Jézus mindenjáunkat arra figyelmeztet, hogy a fát a gyümölcséről lehet felismerni: »A jó ember szívénél jó kincséből jót hoz elő, a rossz ember pedig a rosszból rosszat. Hisz a szaj a szív bőségéből beszél«

(Lk, 6,45). Ahhoz, hogy valaki az igazság szerint és szeretetten kommunikáljon, meg kell tisztítania a szívét.” Majd hozzátette: „Kívánom, hogy kölcsönösen Krisztus által, Krisztussal és Krisztusban hallgassuk egymást. Főleg azért, mert a szívvel való beszédre szóló felhívás radikális kihívás körunk számára, amely éppúgy hajlamos a közönyre, mint a felháborodásra, nemegyszer visszaélve az eltorzított és a félretájékoztatott igazsággal.”

Az evangéliumi sziklára épített ház példájának emléése után elmondta, „ezekben a történelmi pillanatokban, ezen a történelmi téren, a polarizációk és az ellentmondások idejében – amelyek ellen az egyházi közösségeknek sincs immunitásuk – mi itt együtt »nyitott szívvel és kitárt karokkal« tudunk kommunálni: püspökök és papok, szerzetesek és szerzetes-

nők, megkereszteltek és meg nem kereszteltek, katolikusok és nem katolikusok, hívők és nem hívők, magyarok és szlovákok egyaránt. Erre bennünket az őszintén megélt keresztény hit tesz képessé, amely minket minden nyelvi és kulturális különbség ellenére egyesíteni és egybegyűjteni tud.

Különösen akkor, amikor elfeledjük elni az evangéliumot, amikor inkább vagyunk nacionalisták, mint patrióták, amikor sértegetjük és lenézzük egymást. Ezért a mi Istenünk, az irgalmas Atya a Szentlélek által egységre hív minket Krisztusban. Ezt érte meg és érezte át Szent István király, aki olyan országot alapított, amelyet a kezdetektől fogva Szűz Mária, a mennybe felvett Anya és Királynő vezetett és védett.”

Hozzájatte és megköszönite, hogy a szentmisében akkor közösen áldották meg a magyar kormány anyagi és erkölcsi támogatásával épülő Szepesi Boldog Salkaházi Sára Egyházi Iskolaközpont alapkövet, amelyet az idén május 16-án már az iskolakapolnával egyetemben közösen fel is szenteltek. Az intézményben ma 265 növendék tanul és nevelődik anyanyelvén. A Krisztusban való egység saját határainknál is messzebbre visz. Krisztus szeretete lebontja az előítéleteket. Megtöri a gyűlöletet, kiengesztelődésre hív, és kölcsönös jóindulatra szólít. Ez nemzeteink útja. Valljuk meg, hogy Jézushoz tartozunk! Eljük meg naponta az evangéliumot! Ne engedjük, hogy megtévesszen minket a család értékét, a férfi és a nő házasságát kétsegbevonó relativizmus!”

Majd Szűz Máriát, a Fájdalmas Anyát és a mennybe felvett Boldogasszonyt kérte, „akinek Szent István király előző laikusként oltalmába ajánlotta övéit, hogy szeretetteljes gondoskodásával vezesse az Egyházat, Közép-Európa és az egész világ népeit. Segítsen, hogy egyetlen Anya gyermekéink kölcsönös szeretettel, méltányosan és tisztelettel jel és reménysugár lehessünk a békétlensége és testvérgyilkos konfliktusba sodródt nemzetek és nemzetiségek számára.”

A könyörgések után Esterházy Pál nádor Magyarok Nagyasszonyához intézett imádságával Erdő Péter megújította országunk felajánlását Szűz Máriának.

A szentmisén és a körmeneten közreműködött a bazilika énekkara, orgonán kísért Virág András Gábor orgonaművész. A felajánlásnál Kodály Zoltán Ének Szent István királyhoz című kórusművet adták elő.

A Szent Jobbot a Magyar Honvédség tagjai vitték, és rengetegen kísérték körmenetben a Szent István tér – Zrínyi utca – Október 6. utca – József Attila utca – Nádor utca – Október 6. utca – Zrínyi utca – Szent István tér útvonalon. A bíboros megköszönte a honvédségnek is a szolgálatát. „Adja Isten, hogy hazánk és benne a honvédség is a béké szolgálata és tanúságétele területén kiemelkedő lehessen. Kérjük, hogy áldás szálljon az egész világra Magyarországon keresztül, a béké áldása.”

Az ünnep a pápai, majd nemzeti himnuszunkkal és a Boldogasszonynak anyánk ős himnuszával ért véget.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

A BIBLIA ÜZENETE

Jézus kérdései

Mt 16,13-20

„Nem az a lényeg, hogy ki miben hisz, hanem hogy rendes ember legyen.” Ez a mondat méltán kerülhetne előkelő helyre a „Mondatok, melyeket Jézus sohasem mondott” című gyűjteményben. Helyesen hívja fel ugyanis a figyelmet a becsületes emberi cselekvés fontosságára, ezzel együtt azonban a hit tartalmát viszonylagossá teszi, és szétválaszt hitet és konkrét életet.

Máté evangéliumának elbeszélése Péter hitvallásáról (Mt 16, 13-20) éppen azt világítja meg, mennyire nem minden Jézusnak az, hogy mit vallunk róla. Jézus és az apostolok e beszélgetéséből először is kiderül az, hogy – érthető módon – a kortársak Jézus személyét saját vallási ismereteik sémái mentén próbálták megérteni: egynek vélük azok közül, akikben Isten különleges módon jelen volt. Jézus nem elégzik meg ezekkel a válaszokkal. Tanítványaihoz fordulva kérdez tovább: „Ti ki-nek tartotok engem?”

Ez a kérdés nem csak azért izgalmas, mert mindenünknek személyesen kell válaszolnunk rá. Hanem azért is, mert erre a kérdésre van helyes felelet. Az evangéliumokat ismerve, egyáltalán nem meglepő, hogy Péter apostol reagál a leggyorsabban és válaszol a többiek nevében és a mi nevünkben is: „Te vagy a Krisztus, az elő Isten Fia.”

Jézus helyben hagyó szavai Péternek („Boldog vagy, mert nem a test és a vér nyilatkoztatta ki ezt Neked, hanem az én Mennyei Atyám”) rámutatnak arra, hogy Jézus valódi kiléte (mivel ő a Fiú) az Atyával való kapcsolatán alapszik. Ezért ennek felismerése nem em-

beri okoskodás eredménye, nem Péter teológiai jártasságát, éleseszségét bizonyítja. Forrása természeti feleleti, az isteni kinyilatkoztatás.

Érdekes módon, Jézus nem sörp le azokat a megismérei sémákat, amelyek segítségével kortársai szerették volna őt megérteni. Péter hitvallásán keresztül azonban mintegy megnyitja a horizontjukat: Jézus nem pusztán egy azok közül, akikben – mint a prófétákban – az Isten különleges módon működött, hanem Ő személyesen az Atyának a Fia. Ennek megvalósága a hitünk alapja. Ez a hit nem szubjektív éléményeken alapszik, hanem az apostoloknak, Szent Péternek a hitén és hitvallásán, amelyet Jézus igaznak nyilvánított. Jézus helyeső szava arra is rámutatnak tehát, hogy nagyon is számít, mit gondolunk róla.

Megkísérthet, hogy a kereszteny hit lényegét erkölcsös cselekvésre, szeretetteljes tettekre vagy szép vallásos érzésekre szűkítésük. Ha így állna a dolog, valóban nem lenne kardinális jelentősége annak, megfelel-e a valóságnak az, amit Jézusról gondolunk. De ha Isten megismérete és a vele való kapcsolat a hit által lehetséges, akkor életbevágó, mi a hitünk tartalma. A hit igazságai nem tetszőleges doktrinák vagy feltevések, hanem konkret gyakorlati következményekkel bírnak. Ha Jézus valóban az Isten Fia, akkor lehetünk mi is Isten gyermekei a keresztségben és részesülhetünk az Ő istenfúrárában: a kereszteny ember távlata csak akkor lehet a megistenülés, a mi igazi ajándékba kapott méltóságunk csak akkor valóságos, ha igaz Péter hitvallása: a Názáreti Jézus valóban Isten Fia.

Deák Hedvig OP

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (140.)

Az iskolás gyermekek megáldásáról a szerkönyvünk így rendelkezik: „Az iskolai év kezdetén a gyermekek templomba mennek szentmisre, mely a Mennyei király elnéklelével kezdődik. A nagy ekténiában a szokásos helyen vétetnek a következő ekténiákat”. Ez pedig öt külön könyörgés. S hogy miért könyörgünk bennük? Íme: „Hogy küldje le e gyermekekre a bölcsesség s az értelem Lelkét, nyissa meg elmejüket s ajkukat, világosítsa meg szívüket a jó tanítások befogadására”. „Hogy oltsa szívükbe a bölcsesség kezdetét, az istenfélelmet s ezáltal üzze ki szívükbeli a fiatalok könnyelmű beszédeit, és világosítza meg elmejüket, hogy forduljanak el a rossztól s cselekedjék a jót”. „Hogy nyissa meg értelmüket minden jó s üdvös tanítás befogadására, megértése és emlékezetben tartására”. „Hogy bölcsességen és életkorban Isten dicsőségre növekedjenek” „Hogy bölcsességek, erényes életük s az igaz hitben való állhatosságuk által legyenek szüleiknek örömmére s vigasztalására és a katolikus egyház megszilárdítására”. Szívünkbeli szól minden kérés után a fohász: „Könnyörögünk az Úrhoz! – Uram, irgalmazz!” S ha újraolvassuk a fenti sorokat: ugyan melyik lenne az, amit nem kell szívóból kérni az iskolás gyermekeink számára?! – Bárcsak komolyan vennék a szülöök, és elhoznák a gyermekeket az iskolások megáldásának szertartására!

A tropárokban azért imádkozunk, hogy Jézus most is jöjjön el, legyen velünk és a tanulókkal, mint egykor a tanítványaival; Szentle-

ke által világosítsa meg őket; ehhez pedig az Istenszülő is adjon segítséget.

Az amboni ima után külön imádságot végez az áldozópap. Azzal kezdi, hogy az ember Isten képére lett teremtve s szabad akarattal lett felrházva, ami már burkolt utalást tartalmaz a végső célra. Aztán a tizenkét éves Jézus személyét idézi, aki gyermekként a bőlcseket tudta tanítani. Majd Dávidra hivatkozik, aki arra szólította a gyermekeket, hogy tanuljanak tőle, mert Isten fejelme tanítja őket. Végül Salamon bölcsessége utal. Így kéri az Úrtól: „nyisd meg e gyermekeid lelkét és szívét, ajkát és értelmét a te akaratod megértésére, elfogadására és teljesítésére, mentsd meg őket minden ördögi kísértéstől, megőrizvén őket életük minden napján, hogy összes parancsaiban szüntelen előhaladjanak!”

Ezek után külön megáldja a gyermekeket: „Álljatok illően, álljatok isteni felelemmel és buzgón figyeljetek az isteni és üdvös tanításokra, az Isten dicsőségére! Ámen”. Majd hármon könyörgés következik, melyben a középső különösen is az alkalomra vonatkozik, s nagy ekténiában elhangzott gondolatokat foglalja össze. Van benne új kérés is, mely így hangzik: az Úr „adjon nekik képességet és erőt, hogy hamar fogadják be s gyorsan szokják meg az ő isteni törvényeinek tanítását és minden jó s üdvös tanítást, és hogy bölcsességen, értelemben, minden erényben és az ő parancsainak teljesítésében előhaladjanak szent neve dicsőségére”. Zárásként a pap szenteltvízzel hinti meg a gyermekeket.

Ivancsó István

A hét liturgiája
A év

AUGUSZTUS 27., ÉVKÖZI 21.

VASÁRNAP (Szent Mónika, Gáspár, Cézár) – Iz 22,19-23 (Az Úr az ő szolgájának, a Messiásnak a vallára teszi le Dávid házájának kulcsát.) – Róm 11,33-36 (Óbelőle, óálta és óerte van minden!) – Mt 16,13-20 (Te Péter vagy, és én neked adom a mennyek országának kulcsait.) – **Zsolozsmá:** I. zsoltárhét – **Énekrend:**

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 126 – ÉE 596, Ho 269 – ÉE 360.

AUGUSZTUS 28., HÉTFŐ – Szent Ágoston püspök és egyháztanító emléknapja (Hermina, Elmár) – 1Tessz 1,2b-5,8b-10 – Mt 23,13-22.

AUGUSZTUS 29., KEDD – Keresztelő Szent János vételnapja emléknapja (Beátrix, Szabina) – Jer 1,17-19 – Mk 6,17-29.

A Jézus Szíve Társasága három testvére tett fogadalmat szentmise keretében augusztus 15-én. A budapesti Jézus Szíve jezsuita templomban első esküi tett Peszmeg Ágnes SJC, megújította esküjét Fazekas Hedvig SJC és örök fogadalmat tett Kurczina Terézia SJC. A szentmisét Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segéd-püspök mutatta be.

Megtelt a fogadalomtétel szentmiséjére a jezsuiták budapesti Mária utcai temploma Nagyboldogasszony mennybevételének ünnepén. Nővér-társak, rokonok és barátok sokasága jött el, hogy osztozzon az életre szóló elköteleződésüket ünneplő testvérek örömeiben.

A szentmise főcelebransa és szónoka Martos Levente Balázs püspök volt. Szavai nyomán a hallgatósgában ki-kifelidézte, milyen pillanatokat élt meg a találkozásban, amikor betöltötte Isten jelenlété.

Martos Levente Balázs homiliájában a Szent Pál korintusiaknak írt első leveléből elhangzott szentlecke köré fűzte gondolatait, melyben az apostol azokkal vitázik, akik tagadják Jézus feltámadását. Pál szembenesztállal veltük, és a feltámadásról tesz bizonyásot. A mindeniséget egybe foglaló tabló végül egy felkiáltáshoz vezet: „Teljes a diadal a halál fölött. Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” Pál elragadtatja magát, amikor ilyen

pök kendien, szemtől szemben felszólítja a halált. Az tud ilyen ki-jelentést tenni, aki a szíve mélyén egyesült Krisztussal, akiben megismerte az élet teljességét. Ugyanakkor tisztában van az élet sokféle gyengeségével, a bűn valóságával, a halál sötétségével, mely elhomályosítja az élet ragyogását. Arról beszél a közösségi tagjainak, hogy ugyan még várat magára, amikor Istennel minden egy lesz, de a győzelem már megtörtént, az új élet elkezdődött.

Isten végétlen hatalma, mint egy kis láng, látható, megtapasztalható – mutatott rá az oltáron elhelyezett három gyertyára a püspök, amelyek fontos szerepet kapnak a fogadalomtétel során is. „Vedd Krisztus világosságát!” – fog hamarosan elhangozni, hogy felidézze majd bennünk a keresztség szertartását, hogy a testvérek elköteleződésének pillanatában újra a keresztség fénye ragyogjon fel, amikor Krisztus birtokba veszi a megkeresztelt embert, és elkezd a szívében fényeni.

Az esztergom-budapesti segédpüspök arról az „Isten-

nek való lefoglaltságról” is beszél, mely a szerzetesi lét sajátja, s amelyre Isten hívja meg kiválasztottját; mely felé a közösség vezeti, s amelyre a kegyelem teszi képessé az embert.

Arra buzdította a testvéreket, hogy keressék nap mint nap azt a találkozást Jézussal, mely a keresztségek lelkük

melyén megtörténik, azt kívánva a számukra, hogy újuljanak meg ebben a találkozásban, hogy a világ, melyben az élet és halál küzd egymással,

egyre krisztusibbá váljon. Sokféle tapasztalatot szerezve Isten kegyelméről tanulják meg a vele való együttműködést, völgyek szolgálatukban egyre szabadabbá, hogy másokkal együtt megéljék Isten jelenlétéét, és legyenek a teremtett világ átalakulásának tanúi és munkásai.

A szentmisében került sor a fogadalomtételre. Pezsmeg Ágnes első esküjét tette le Gergely Katalin SJC általános előljáró előtt, és az „Emlékezzetessen Urunk meghívó szere-

tetére” szavak elhangzásvával átvette a közösségi jelvényét.

Am első eskü a testvérek a 6–8 hónap jelöltések és kétéves noviciátust követően teszik le. Fazekas Hedvig SJC megújította esküjét. A megújítások sorában ez volt az első, amit az első eskü után egy éven belül tesz a testvér (összesen öt ilyen van a Jézus Szíve Társaságában).

Kurczina Terézia SJC most örökké eskü tett, ezzel egész életre szóló elköteleződését ünnepelte a Társaságban.

A szentmisét követően Gergely Katalin SJC általános előljáró Reményik Sándor Egy kicsi szó versét szavalva köszöntötte az elköteleződésük különböző állomásait ünneplő testvéreket.

A 2023-as káptalani ülés kündeléssel köszöntötte az idézetet: „Jeremiás prófétától vett mottónk biztat. Remélyéggel teli jövőt kívánok nektek. Ha kerestek, megtaláltok. Szívek mélyéből keressetek! Társaságunk arra törekszik, hogy az imádság és tevékenység, személyes istenkapcsolatunk és minden nap egyéinként legyen.

Megújítjuk egymás iránti elköteleződésünket, vágyunk

a szemléző gyakorlatiasság megéléseire.

Istenben látni minden, és Isten látni mindenben” – idézte a naponta imádkozott kündeléssel köszöntötte.

Végül rózsával köszöntötte a kerek évfordulót ünneplő testvéreket. A fogadalomtétel agapéval zártult.

Pezsmeg Ágnes SJC 2021 óta tagja a Társaságnak. Foglalkozása szerint védőnő. A Jézus Szíve Társaságra az interneten talált rá, megszólította annak szerteágazó tevékenysége, apostoli szolgálata. 28 éves korában elvégezte az „Iránytű” hivatásit száz műhely szemináriumát.

Fazekas Hedvig SJC ápolói diplomája megszerzése után belépett a Szeretet Misszionáriusai közé Lengyelországban, ahol három évet töltött, majd az Emmausz Hivatás-tisztázó Házban 27 évesen került kapcsolatba a Társasággal. Jelenleg az idősotthonban dolgozik ápolónként, és közben katekéta-lelkipásztori munkatárs szakon tanul a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán.

Kurczina Terézia SJC bölcsődei gondozónőként, kézszőr hitotkatóként dolgozott a Társaságba való lépése előtt. 40 évesen jutott el a Társaság lelkigyakorlatára. Most az idősotthonban végez szolgálatot, jelenleg kiemelt feladata a Karitászban az ukrán menekültekkel való foglalkozás.

Trauttwein Éva
Fotó: Fábián Attila

Isten tenyerében emelkedhetünk felfelé

Bíró László püspök celebrált szentmisét a belvárosi főplébánia alapítási évfordulóján

(Folytatás az 1. oldalról)

A nyugalmazott tábori püspök kiemelte: nagyon közel áll hozzá az oltár mögötti kép, a kedves fiatal Szűzanya, amely arra utal, hogy az üdvösséggel nem más, mint örök részesedés Isten fiatalokában.

Kérjük a Szűzanya közbenjárását mindenekért, akik rászorulnak, imádkozzunk értük, és azért is, hogy tudjuk követni az ő nagyszerű munkáját – fohászkodott Bíró László.

Szentbeszédében Bíró László püspök kiemelte: az itteni katolikus közösség fennállásának 975 éves évfordulóját ünnepli. Nagyboldogasszony védelme alatt áll, csakúgy, mint ez az épület. Az oltárképek gyakran félrevezetők. Úgy ábrázolják a Szűzanyát, mint-ha könnyen szállt volna fel a mennybe az Atyához, minden nehézség nélkül. Pedig e mögött egy élet küzdelme van. A Szűzanya egész életében apró léptekkel halad a beteljesedés felé, ahogyan mi is. Mária mennybevitelét küzdelem előzte meg. Ha vállaljuk az élet mindenennapi küzdelmeit, és beállunk a Szűzanya mögé, mi is bízhatunk abban, hogy végül elérkezünk a beteljesedéshez.

Bíró László püspök kifejtette: a Szűzanya életének három fő mozzanata volt. Az első különleges vonatkozása a Szentháromsághoz. Mária a mennyei Atya gyermeké. Amikor találkozik Erzsébettel, nem magáról beszél, hanem Istenről: „Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert tekintetére méltatta szolgálójára alázatosságát. Íme, mostantól fogva boldognak hirdet engem minden nemzedék, mert nagy dolgot cselekedett velem a Hatámas” (Lk 1,46–49).

A Szűzanyát felszabadította a tudat, hogy az Isten nagyat tett vele, ezért magasztalhatja őt. A Szűzanya számára boldog tudat volt, hogy Isten szabadságot adott neki, és ő az istenmagasztalás örömben járt az emberek között. Ezzel szemben körünk embere akkor érzi szabadnak magát, ha lerázza magáról Istenet. Isten helyett a szabadságot választotta, a minden ség helyett a semmit, és így lett világunkban teljes a káosz.

A második fő mozzanat a Szűzanya életében, hogy méhében Isten fiát hordozta. Teológusok szerint a teremtsének három fő szakasza van: Isten megalkotja a minden séget; a második szakasz, amikor az ember

deformálja ezt a tökéletes formát; a harmadik, amikor közénk lép a Megváltó, és a deformált minden séget újraformálja. A Szűzanya ennek az újrateremtésnek az eszköze.

A harmadik fő mozzanat a Szűzanya életében a Szentlélekkel való kapcsolata. Ó a Szentlélek jegye. A Szentírásban kétszer is megjelenik ez a momentum: először az angyali üdvözletkor: „A Szentlélek száll rád, és a Magasságbeli ereje megárványékoz téged, s ezért a Szentet, aki tőled születik, Isten Fiának fogják hívnii” (Lk 1,35); Józsefnak pedig álmában jelenik meg az Úr angyala és közé vele: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriaat,

Bíró László egy holokausztúlélő naplójából idézett, aki leírta: a táborban a cellája rácsos ablakából minden reggel láttá a munkára menetelőket és az őrököt, de csak bakancsokat látott és alsó lábszárakat, a felsőtestüket és az arcukat nem. A naplóíró megjegyzi: az az ember, aki elhagyja Istenet, hasonló ehhez: van bakancsa, lábszár, de nincs felsőteste, arca. Aki elveszíteti Istenet, arc nélküli emberré válik, és mint a bibliai Káin, mindenre képes, arra is, hogy megölje testvérét, Ábelt. Nemcsak több ezer éve, de ma is.

Istenről félünk, vagy az emberek től, ez a kérdés. Ha az ember elfelejtíti Istenet, akkor másokat tipró bakancs lesz, lábszár, aki gatlástanul elpusztítja embertársait. Ha Máriát követjük, utunk a mennybe vezet. Mária nem a maga erejéből haladt életében egyre feljebb és feljebb, a menny felé, hanem mert mindenig Isten kegyelmébe helyezte a sorsát, feltétlenül bízott Istenben. Csak Isten tenyerében emelkedhetünk fölfelé – hangsúlyozta Bíró László püspök.

A szentmise végén, a záróáldás előtt Osztie Zoltán a plébániaközösség által készített emléklakplakettet ajándékozott Bíró Lászlónak, aki elmondta: amikor több mint kilencszáz napot töltött kórházban, nem gondolta volna, hogy egyszer még szentmisét tarthat ebben a szívének oly kedves templomban. Hálásan köszöni a híveknek azt a rengeteg imát, amit elmondta érte, és ami Istennéknél hálá, meghallgatásra talált.

Az ünnepi szentmise a pápai himnusz és a magyar himnusz elnékítésével ért véget.

Bodnár Dániel
Fotó: Fábián Attila

„Felfelé nézz, ha nem akarsz lezuhanni!”

Idén 32. alkalommal rendezték meg a Hittanyát

Az idén augusztus 6–13. között megtartott Bugaci Ifjúsági Lelkigyakorlatos táborban részt vevő gyermekek és fiatalok arra keresték a választ, hogyan lehet élő gyakorlattá váltni a keresztenyő örömhírt a minden napokban. A táborban előadást tartott többek között Felföldi László pécsi püspök (jobb oldali képünkön) és szentmisét celebrált Bából Balázs kalocsai-kecskeméti érsek (bal oldali képünkön). Finta József táborvezető beszámolóját közöljük.

„Felfelé nézz, ha nem akarsz lezuhanni!” – Talán mi is többször hallottuk már ezt a figyelmetet, amikor meredek lépcsőkön, keskeny pallókon vagy ép mély szakadék mellett vezetett az utunk. Amikor alattunk mélység tátong, akkor nem a veszélyekkel teli üreségbe bámulunk, hanem felszegjük a fejünket és előre, a cél irányába tekintünk, vagy még inkább felfelé, az égre, ahonnan Isten segítségét várunk. A keresztenyő életforma nem pusztán egy lehetséges alternatíva a sok közül, ami „akár jó is lehet valakinék” a sok egyéb jó vagy még jobb között, hanem a legboldogítóbb és legbiztosabb út, ami kivezet a sötétségből. Ezt ismerték fel minden korban a szentek, akitet ma is érdemes követni.

A harminckettedik Bugaci Ifjúsági Lelkigyakorlatos Tá-

borban, azaz a „Hittanyán” összegyűlt gyerekek és fiatalok is erre törekedtek az együttes töltött egy hét során. A ma is aktuális üzenetet közvetítő szentek nyomán arra keresték a választ, hogyan lehet élő gyakorlattá váltni a keresztenyő örömhírt a minden napokban. minden korábbinál többen, kétszáz fő is meghaladó létszámban vettek részt a tábor programjain a mintegy harmincöt településről érkező fiúk, lányok, családok. Nagyon színes volt a paletta: a minden nap előadások, csoportbeszélgetések, szentmisék és imádságok mellett rengeteg közösségi program várta a „Hittanyára” beszáraztott fiatalokat. Játékok, kézműves-foglalkozások, táncok, fakultatív eléménybeszámolók és tanúságtelek, különféle sportok váltották egymást vagy

éppen folytak párhuzamosan. Idén előadóink között üdvözölte Kozma Imrétt, Felföldi László pécsi püspököt, Farkas István piarista és Bálás Jeromos ferences szerzeteseket, Márton Arnold káplánt. Természetesen tartották előadást a táborban résztvevő papok: Finta József táborvezető, Hruskó Norbert, Gyöngyösi Balázs és Csuga Gergely. A hagyományhoz híven idén is szentmisét mutattak be a táborban Bából Bálász kalocsai-kecskeméti érsek.

Számos más pap is jelen volt, illetve kilátogatott a fiatalokhoz, beszélt hivatásáról, papi életéről, vagy éppen szentmisét mutatott be: Kiss József, Kovács Ferenc, Geszler Péter, Ivanics Zoltán, Seffer Attila, Joó Balázs.

A kivételeles jelentős létszám már minden szempontból feszítette a határokat, mégis nagyon nagy egységen és örömen zajlott az egyházas rendezvény, ami nem lett volna lehetséges a segítő fiatalok

és felnőttek (Kisebb Testvérek) elkötelezettsége, munkája, odafigyelése nélkül. Hálás köszönhet mindenkiuknak! Ugyanígy nagy hálával tartozunk nagylelkű támogatóinknak. A Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül megpályázott állami támogatáson és a fő-

dő és legnagyobb ifjúsági rendezvénye iránt.

Csodálatos egy hetet töltöttünk együtt a pusztában, Isten ölelésében. A jövő évi táborunkat 2024. augusztus 4–11-ig tervezzük. Addig is törekünk arra, hogy az év egyéb, kisebb rendezvényein

is találkozhassunk. Táborunk képei, hírei elérhetők a Hittanya Facebook-oldalán vagy Instagram-oldalán.

Forrás és fotó: Hittanya – Lelkigyakorlatos tábor

Befogadtatók már Isten szeretetét?

Imatábot szerveztek a Kaposvári Egyházmegyében

Immár 26. alkalommal rendezték meg a Kaposvári Egyházmegye imatáborát, mely a hagyományoknak megfelelően idén is három helyszínen zajlik: augusztus 6. és 11. között Galambokon, augusztus 2. és 5. között Homokkomáromban, ahová a 6–8. osztályosokat várta; Garaboncon augusztus 13. és 19. között pedig a 15–25 éves fiatalok találkozhatnak.

„Kimondhatatlanul nagy hálá és örööm van a szívben, mert az, amit mi megtapasztalunk évről évre, immáron huszonhatodik alkalommal, az hihetetlen gazdagsága a hitéletnek és az istenkapcsolatnak – fogalmazott Némethné Horváth Emília, Memi, a középkorosztály táborának vezetője, az imatábor egyik alapítója. – Az évek során látjuk, ahogy a kisgyermek felől, s látjuk azt is, hogy miként változik a hite, az istenkapcsolata.” A gyerekek megismerkednek a többi gyerekkel, aiknek ugyanazon az értékei, és módszereket tanulnak arra, miként lehet feldolgozni az evangéliumot. Mindemellett sok játékban és vidámságban van részük, az éjszakai zarandoklattól kezdve, a kézművességen át, a „Csillag születik” vetélkedőnkig, ahol megmutatkozik, milyen értékek és tehetések vannak a gyerekekben és csoportvezetőkben, akik táncolnak, furulyáznak, gitároznak, énekelnek – mondta el Némethné Horváth Emília.

Idén a magyar alapításban kezdtől részt vevő és azt kísérő Gabrielle és Alfred Marx házaspár mellett Kovács Mária Hermina nővér is ellátogatott a táborba, akinek célja, hogy Délvidéken is szerveződhessen imatábor – ismerte az imatábor egyik alapító vezetőjét.

Augusztus 10-én, csütörtökön látogatást tett a táborban Varga László megyéspüspök is, aki szentmisét mutatott be a homokkomáromi Kisboldogasszony-templomban. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszüllött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen!” Befogadtatók már Isten szeretetét? Örültetek ennek a szeretetnek? – tette fel a kérdést szentbeszédében a főpásztor. – Bízom benne, hogy örültök annak,

mert szereted, és nincs akadály. Ha nem szereted, akkor morognak, és nem akarod megcsinálni; hisztizel, mert nem szereted akkor, abban a pillanatban. Persze nem igaz, hogy nem szereted, csak akkor éppen jobban szereted magadat, a saját kényelmet, akaratodat, kedvtelésedet. Olyan Egyhározról álmodom, ahol a keresztenyő fiataloknak, felnőtteknek és öregeknek lángol a szívük, mert annyira szeretik Krisztust, hogy számukra ő a középpontja mindennek – fogalmazott a kaposvári megyéspüspök. – Ha ezt megeszíték, akkor csodálatos életetek lesz, és Krisztus öröme, békeje, szeretete olyan szinten belöti az életeteket, kapcsolataitokat, hogy boldogok lesztek még akkor is, ha ez néha szenvédésekkel jár együtt.”

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Legyen hit a szolgálat mögött

KAZETTA zenei tábor Balatonbogláron

Augusztus 13-án, vasárnap kezdődött az ötödik alkalommal megrendezett Katolikus Zenei Tábor, ismert rövidítésével a KAZETTA Balatonbogláron. Nagy Lajosné Katalin személyes hangvételű beszámolóját szerkesztve olvashatják.

A nyitónap központi témája a liturgia volt. Délután 3 órakor a közel templomban közös szentmisén vett részt a tábor aprája-nagyja, amelyet Varga László, a Kaposvári Egyházmegye főpásztorá mutatott be. Szentbeszéden rámutatott arra, hogy a keresztenyő embereknek meg kell tanulniuk „vízen jární” a Szentlélek segítségével, ahol Péter apostolnak is meg kellett tanulnia. Varga László püspök kiemelte, hogy a legtöbbször azért kapjuk a nehézségeket életünkben, hogy azok megérőssések a hitünk. Fontos, hogy az életünkben el tudjuk fogadni azt a helyzetet, amelyben vagyunk, s ne mindig irányítani akarunk. Fogadjuk el az élet ajándékát olyannak, amilyennek Isten teremtette számunkra! Ez a hit első lépése.

A második lépés pedig az, hogy tudjuk, hogy jelen van az életünkben Isten valóságosan. Abban a szolgálatban, amelyet a dicsőítő csapatok, közösségek magukra vállaltak, nagyon fontos a hit, a szakmaiág, a zenei tudás. A legfontosabb mégis az, hogy legyen a szolgálatuk, a zenei tudásuk mögött a hit. A mustármagnyi hit is elegendő akár, de legyen hit a szolgálat mögött.

Aki a KAZETTA hetében végigsétál Balatonbogláron, a Babel Camp területén, elsőre maga is a bábeli zúrzavarhoz hasonló összességi visszáságban érezheti magát. S mégis, ha jobban odafigyel a tábor egyes pontjairól kiszűrődő hangoszlányokra, zenei hangzásokra, rájöhet, hogy bizony itt most a sok különféle zenei elem hatalmas egységet formáz, s kialakul majd a csodálatos zenei összhang.

Idősebbek – korábban születtek – és fiatalok szánják ezt az egy hetűt a nyári szünetből arra, hogy fejleszék, képezzék magukat zeneileg és liturgiailag is. Teszik mindezt annak érdekében, hogy az év során, amikor Isten dicsőségére zenei szolgálatot teljesítenek a sa-

részletek alkotta kilenc csapat készül két-két dallal, továbbá a tábori kórus három dallal fogja megörvendeztetni a hallgatósaig.

A táborba idén közel százan érkeztek az ország különböző pontjairól. A teljesség igénye nélkül: Sopron, Pécs, Nagymaros, Budapest, s az anyaországon kívülről, Felvidék neve is elhangzott a vasárnap esti körkérdés során, amikor arról is beszélgettünk, hogy ki honnan érkezett.

A tanári közösség tagjai elsősorban budapesti szakemberek. Sokan közülük a most szeptemberben másodjára induló, a Weiner Leó Katolikus Zeneiskola keretében létrejött Liturgikus Könnyűzenei Képzésnek is oktatói, aikik mind hitükkel, mind zenei szakmai tudásukkal segítik a hozzájuk érkező tanulni vágyókat.

Akik augusztus 19-én, szombaton kora délután Balatonbogláron járnak, azokat sok szentelettel várják a táborozók zárókoncertjükre.

Szöveg és fotó: Nagy Lajosné Katalin

A Miskolci Egyházmegye centenáriuma Zarándokút az Örök Városba

A Miskolci Egyházmegye jogelődje, a Miskolci Apostoli Exarchátus megalapításának ünnepére való felkészülés jegyében ötvenötönen zarándokoltak Rómába augusztus elején. Az egyházmegye beszámolóját szerkesztle közöljük.

Egy évvel ezelőtt fogant meg a gondolat, hogy mi lenne méltóbb zarándokcél egyházmegyénk jogelődje, a Miskolci Apostoli Exarchátus megalapításának ünnepére való felkészülés jegyében, mint maga Róma, a Szentszék felkeresése, hogy hálát adjunk az elmúlt száz esztendőért, valamint kérjük Isten áldását és kegyelmét az eljövendőkre. Béres Gábor atya elmondása szerint a gondolatot elhatározás, majd tett követte. Elkezdődött a szervezés, és a centenáriumi eseménysorozatunk egyik kiemelt eseményévé vált a római zarándoklat, immár megvalósult formájában is.

Az első nap (július 31.) az utazással és az ismerkedéssel telt, melynek végén a megérdemelt pihenés várt minket Montecatini városában. Másnap már Róma felé vettük az irányt. Kora délután a falakon kívüli Szent Pál-bazilikába érkeztünk. Tekintetünk végig hajladt a pápák arcképcsrerek, és örömmel láttuk, hogy Ferenc pápa után még mindig található szabad hely (egy legenda szerint ugyanis, ha az utolsó kis fülkébe is bekerül egy pápa képe, akkor jön el a világvége (persze megnyugtatták minket, hogy ha tényleg elfogynak a helyek, egyszerűen elkezdenek egy újabb sort). Ezután Róma tengerpartján, Ostián frissítéttük fel magunkat a tengerben, a fürdés után pedig elfoglalhattuk belvárosi szállásunkat Rómában.

Szerdán reggeli után komoly kihívás várt ránk (este megtudtuk, hogy huszonhatezer lépést számoltak az okosórák). A helyi tömegközlekedést is igénybe véve nyakunkba vettük a várost.

A Jeruzsálemi Szent Kereszt-bazilikánál kezdődött a szent helyek meglátogatása. Itt őrizt Krisztus Urunk kezeszénének legnagyobb egybefüggően megmaradt darabját, két tövist a töviskorúból, egy szöget a keresztről, a táblát a felirattal Krisztus feje fölül, a jobbik lator kereszjének egy darabját, valamint a turini lepel egy hiteles másolatát.

Innen a Lateráni bazilikába vezetett utunk, mely a katolikus világgyűház főtemploma. Még ha a Vatikánban él is a pápa, Róma püspökének minden ez lesz a temploma, nem véletlen, hogy itt őrizt Péter és Pál apostol fejereket.

A csodás templom és mozaikok megtékintése után a Szent lépcső templomába mentünk. Ide hozatta Szent Ilona császárnő azt a lépcsősort, melyen Jeruzsálemben a már megostorozott Krisztust felvezették, hogy Pilátus a nép elő állítsa, és kimondják rá az ítéletet. A hagyománynak megfelelően a zarándokok térdén állva, imádság közben mentek fel a lépcsőről.

Következő állomásunk a Szent Kelemen-templom volt. Szent Kelemen Péter után a harmadik pápa volt, és mi az

ő tiszteletére emelt ősi templom alatt, a régészeti feltárásonok köszönhetően, végigsétálhattunk egy Néró császár korabeli római utcán is.

Ügyes volt a csoport, így a Szent Péter bilincsei-bazilikába is bejutottunk, mielőtt a szieszta elkezdődött volna a templomrőknek. Ez a templom az ókori bíróság és a hozzá tartozó börtön helyén épült, ahol annak idején Péter apostolt halálra ítélték. A templomban őrzik Péter apostol római bilincseit, valamint itt gyönyörködtünk Michelangelo világhírű Mózes szobrában is.

Ezután érkeztünk meg a harmadik nagy bazilikába, a Santa Maria Maggiore-ba. A hagyomány szerint augusztusan, az ötszázas évek elején, ezen a helyen hő volt hajnalban. Ennek a csodának a tiszteletére épült a templom: a jelet Mária küldte. Hatodik századi mozaikok, megrendítő műrek, melyek mellett megérezzük kicsiny voltunkat.

A jól megérdemelt ebédszünet után elbuszortunk a Capitoliom dombra, ahol meglátogattuk az Ara Coeli-templomot, valamint gyönyörködtünk a csodás kilátásban a Forum Romanumra, az ókori Róma főutcájára. Itt található a Romulus és Remus felnevelő anyafarkas legrégebbi ábrázolása is.

Ezután következett a Santa Maria in Cosmedin-templom. A hely különlegessége, hogy görögkatolikus templom, melkita keresztyének tartják fenn. Másik érdekessége volt a Bocca della Verità, az igazság szája, ami egy ókori vízszetkészítő fedél. Tölünk is sokan bedugtak a szájába, szerencsére senkiét sem harapta le, ami bizonyítáka annak, hogy közünk csak őszinte, igaz emberek vannak.

Hátra volt még egy számunkra, keresztyének számára oly fontos hely, a Colosseum. Sok-sok vértanú adta itt életét az evszázadok alatt Krisztusért. Nem pusztán az épület méretei, de a hely szelleme is megrendítő, egyúttal magával ragadó volt. Talán itt lehetett a legjobban érezni a levegőben: Róma a vértanúk városa.

Forrás és fotó: Miskolci Egyházmegye

Szabadulás a félelem bénító hatásától

Püspöki szentmisével ünnepelték a Nádi Boldogasszony-templom búcsúját Gyulán

Augusztus 13-án, Nagyboldogasszony ünnepére előtti vasárnap tartották a gyulai Nádi Boldogasszony-kegytemplom főbúcsúját. Az ünnepi szentmisét idén is Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök mutatta be.

A közösség két fontos évfordulóra is emlékezett: a gyulai búcsújárását 1398-ban, 625 évvel ezelőtt engedélyezte IX. Bonifác pápa, az 1777-ben megáldott templom szentelésére pedig 1823-ban, építené kezét az év kezű sor.

A plébániai tanácsosok testületének jóváhagyásával a hívek évtizedek alatt összegyűlt adományaiából erre az alkalomra a Nádi Boldogasszony-kegyképnek új koronája is készült, mely változtatások nélküli követi az eredeti 1951-es, aranyozott bronzkorona mintáját: a szív körül hét zaffír Mária hét örömré utal, míg a hét rubin Mária hét fájdalmát jelzi. Középre került egy nagyobb, kék zaffír, mely magát Máriát szimbolizálja.

A jelenések könyvében olvashatjuk: „lába alatt a Hold”, így a kék zaffír alá egy két milliméter nagyságú Hold-meteorit-darab került. Jobbról és balról pedig egy-egy nádszál díszít. A szentmise előtt került sor a Nádi Boldogasszony-kegykép újrakoronázására és Mária szívénél megáldására is.

ket is, melyeket a plébániai tanácsosok testülete és az Apor Vilmos Egyházközségi Alapítvány döntött az értelmében Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, Kovács József általános püspöki helynök és Görgényi Ernő gyulai polgármester vehetett át.

A püspöki áldás után körmennettel zártult a Nádi Boldogasszony-búcsúja.

Forrás:
Szeged-Csanádi Egyházmegye

Búcsú Mustó Péter jezsuita szerzetestől Gyászszerzertartás a budapesti Jézus Szíve-templomban

Patsch Ferenc homiliájában arra az emberre emlékezett, aki minden éreztetni tudta, hogy fontosnak tartja a vele szemben állót, éreztette vele tiszteletét, és ezzel hozzájárult, hogy az illető is jobban szeresse, tiszteleje önmagát. Élete nagy kegyelmének nevezte, hogy Jálics Ferencről és Mustó Péterről tanulhatta a szemlélődő imát, mely arra a belátásra épül, hogy van benünk egy belső erő, ami gyögyít. Jézus léte bennünk az ima csendjében aktivizálódik,

és azzal a bizalommal élhetünk, ha kitessük magunkat jelenlétének, akkor lassan, lépésről lépésre szeretete jelenlétével megváltoztat. Türelmesebbek, gyengédebbek leszünk, több spontán életöröm lesz bennünk, ritkulnak és gyorsan megoldónak konfliktusaink, több pozitív minket is figyelni egymásra, Istenre. Hálásak lehetünk érte Istennek.”

embereket – írta le az ima ajándékát.

Patsch Ferenc Péter atya hármon karizmáját emelte és bontotta ki. Péter atya nagy barátja volt a peremre szorult embereknek, a megvetetteknek. Velük vállalt sorsközséget, sokakat támogatott, jelen volt a rászorulók életében. Ez az a terület, ahol az ember gyakorta az az érzése, hogy kiskanállal hordja a vizet a tenerhe. De Péter atyának sikeresménye is volt.

Örökké fogadott egy latinamerikai gyermeket, elhozta őt vMagyarországra, ahol tanulni tudott. Felnőtt, hazatérte,

tet, a játkos, szabad, költői megközelítést.

Péter atya a kiengesztelődés művészé volt, mesteri fokon gyakorolta a megbocsátást, megbékélt. „Két évtizeddel

tavassal diagnosztizálták Péter atyánál hasnyálmirigy daganatot. „Tudta, hogy hónapjai vannak hátra. Hildesheim, a bencés nővérek községe jelentette számára az

utolsó időszakban az ott-hont.”

A jezsuita közösség agapéra hívott a szertartást követően. Tisztelői, barátai hosszan beszélgették, megosztva azt az élményt, tanítást, értéket, amit az elhunyt jelentett számukra. Péter atya halálában is tanított.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Szenvedéseit a papságért ajánlotta fel

Esztergomban búcsút vettek Cserháti Ferenc püspöktől

(Folytatás az 1. oldalról)

Jelen volt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia számos tagja, többek között Ternyák Csaba egri érsek, Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK alelnöke, Bábér Balázs kalocsai-kecskeméti érsek, Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita; Michael Wallace Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa, különösi főpásztorok, így Németh László, a belgrádi főegyházmegye érseke, Schönberger Jenő, a Szatmári Római Katolikus Egyházmegye püspöke, valamint nagy számban paptestvérek.

Cserháti Ferenc július 22-én, életének 77., papságának 53., püspöki szolgálatának 16. évében hunyt el.

Ferenc pápa üzenetben búcsúzott az elhunyt püspöktől amit Süllei László érseki általános helynök olvasott fel. Atyai közelségéről biztosította a gyászoló sokaságot, háláját fogalmazta meg azért a szolgálatért, melyet Cserháti Ferenc lelkipásztorának végzett a különban élő magyarokért és segédpüspökként az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében.

A szentmise főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros, prímás volt. Szentbeszédét teljes terjedelemben közöljük.

„Omnia vincit amor. A szeret minden legyőz – olvas-

suk Vergiliusnál. (Ecl. 10,69) A szeretet minden legyőz – Omnia vincit caritas – ez volt Cserháti Ferenc püspök testvérünk jelmondata. Az ősi pogány bölcsességet kereszteny módra értelmezte, és életének, püspöki szolgálatának programjául tűzte ki. Amikor most búcsút vészünk tőle, megjelennek előttünk lelkipásztori sikerei, törekvései, gondjai, eredményei, és az a szeretet, amely szolgálatat kísérte.

A felolvasott evangéliumban Jézus tanít minket a saját megváltó áldozatáról, de a mi kereszteny hivatásunkról is. „Aki szereti életét, elveszíti azt, és aki gyűlöli életét ezen a világban, megőrzi azt az örök életre. Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is!” (Jn. 12,25–26)

Ferenc püspök testvérünk Krisztus szolgálatát vállalta. A Szatmári Egyházmegye növendéke, majd papja lett.

Gyulafehérváron készült hivatására. Isten szolgája, Márton Áron püspök szentelte pappá. Több helyen működött káplánként, legtovább Máramarosszigeten. Ezután Frankfurtban, Insbruckban tanult, ott szerezte meg a teológiai doktorátust is. Új hazája Németország lett, ahonnan a barokk korban ősei elindultak, hogy segítsék újjászületni Magyarországon az európai és kereszteny életet és új hazát találjanak. Münchenben azután Ferenc püspök a magyarok lelkipásztori szolgálatában tűnt ki. Különös szeretet tanúsított a menekültek és kivándoroltak iránt. Németországi főlelkész lett, majd 1996–2006-ig Miklósházy Attila püspök úr európai delegátusa. 2007. június 15-én nevezte ki püspökké XVI. Benedek pápa. Ő volt az első, aki a világban élő magyar szórvány lelkipásztori támogatására már nem közvetlenül a Szent-

széktől, hanem a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciától kapta megbízását. Ugyanakkor a mi főegyházmegyénk segédpüspöke lett. Majdnem pontosan 16 ével ezelőtt, 2007 Nagyboldogasszonynak ünnepén szenteltem püspökké ítétem, az esztergomi bazilikában.

Szolgálata a világ katolikus magyarságának érdekelében bőségesen merítethető korábbi tapasztalataiból. Ugyanakkor feladata merőben új volt. A körülmenyek ugyanis 1990 óta fokozatosan megváltoztak. Szabaddá vált az érintkezés hazai egyházunk és a nyugati szórvány között, és helyreállt a bizalom légiore is, amely a lelkipásztori munkában nélkülözhettek. Örömmel készült útjaira, Amerikába, Ausztráliába, de közelebbi országokba is. Tudott örölni a kisebb magyar közösségeknek. Észrevette, ha valahol diákokból, újonnan érkezett munkavállalók-

ból új közösségek jöhettek létre. Megújult a szórvány magyarság hazai támogatásának egész rendje is. Ferenc püspök volt az, aki a Diaszpóra Tanácsban a katolikus szempontokat képviselte. Kereste az ökumenikus párbeszéd és a kulturális együttműködés útjait minden helyzetben, sikerek és nehézségek között egyaránt. Munkássága révén a nemzetközi magyar szórványpasztoráció központja hazakerült Magyarországra. Úgy éreztem, hogy ez már egy darab mennyország.

Létrehozta a szórvány-pasztorációs irodát. Ide telepítette az eddig kiterjedt tevékenységről szóló dokumentációt is.

De nem csak nemzetközi munkát végzett. Főegyházmegyénkben ő lett a migránsok és a nemzeti kisebbségek lelkipásztori ellátásának koordinátora is. Nagy örömmel szervezte meg Budapesten évről évre a nemzetek miséjét. Nagylelkűen vállalt bérhalásokat, ünnepi szertartásokat. A papság körében általános szeretet vette körül. Megérezte, hogy hivatásának él, időt és fáradtságot nem kímélve szolgálja a rábítottakat. Hogy mennyire átérezte ő is az őt körülvevő megbeszélést és szeretetet, azt mutatja, hogy súlyos betegségen szenvedéseit az egyházmegye papságáért és papi hivatásokért ajánlotta fel. Isten akaratában megnyugodva várta a találkozást minden-

junk Gazdájával és Pásztorával. Lelki szeme előtt megjelenhetett és számunkra is felejtetlen elmény marad, amikor az Eucharisztikus Kongresszuson a Szent István-bazilikában a Szentségtámadást vezette. Az Oltáriszentségen jelenlévő Krisztus körül, szinte átszellemült imádásában gyűlt össze püspökök, papok, világi hívők tömege az ő vezetésével. Ott lehettem a hívők soraiban. Úgy éreztem, hogy ez már egy darab mennyország.

Adja Isten, hogy Ferenc püspök testvérünk önen szolgálatát Krisztus igéreterint megjutalmazza az Atya az örökk boldogság örömmel. Mi pedig láthatunk, hogy az elvett búzaszem a lelkekbén bő termést hoz. Boldogságos Szűz Mária, könyörögéért értünk! Boldog Meszlényi Zoltán vértanú, püspök könyörögéért értünk! Amen!"

A szentmise záróáldása után a gyászszerzertartás keretében búcsúztak püspöktársak, paptestvérek, hívők Cserháti Ferenc ravatalánál. Elindult a gyászmenet, püspökök, a lovagrendek képviselői, paptestvérek, hívők kísérték Cserháti Ferenc koporsóját. Földi maradványait a templom kriptájában helyezték örök nyugalomra.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Az emberi testvériség jegyében

II. Tavadrosz kopt pápa a Pázmány díszdoktora lett

A kopt pápa a magyar kormány meghívására négy napos látogatásra érkezett hazánkba. Erdő Péter bíboros augusztus 19-én Budapesten, a prímási palotában találkozott a kopt egyházfővel, aki a bíboros, prímás meghívására küldöttséggel augusztus 20-án részt vett a Szent István-bazilika előtti téren az ünnepi szentmisén, és a napokban általáni vezetőkkel is találkozott.

A díszdoktoravatás ünnepi eseményén jelen volt Kuminetz Géza, a PPKE rektora vezetésével az egyetem tanácsa (Egyetemi Tanács), Michael Wallace Banach apostoli nunciusz, Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkára, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, valamint a kopt ortodox egyházi küldöttség.

A rendezvényen Kuminetz Géza rektor köszöntötte a megelénteket, majd elmondta: a díszdoktoravatásra „nem csupán a pozitív tudományok területén elérte eredményeket (amelyeket jóra és rosszra is lehet használni) ismerjük el, hanem elsősorban „a nagyobb bölcsesség” érdekkében tett erőfeszítéseket díjazzuk. A most elismerésben részesülő II. Tavadrosz gyógyszeresként kezdte életpályáját, majd szerzetbe vonult „a nagyobb bölcsességet” keresve. A rektor kiemelte: a kopt

pápa kötetben megjelent „beszédei remekművek, s mint ilyenek a tudomány és a retoriá mesteri alkotásai”.

Major Balázs, a PPKE BTK

külügyi és társadalmi kapcsolatokért felelős dékanhe-

lyettese pedig beszédében rá-

mutatott: II. Tavadrosz pápa

maga is hídépítő személyiség,

mind a kereszteny – muszlim,

mind a kopt – katolikus vi-

szonylatban.

A kopt pápát Tüske László, a PPKE Arab tanszékének vezetője méltatta. Ismertette, hogy II. Tavadrosz 1952-ben született Egyiptom Manszúra nevű városában Vadzsih Szubhi Báqi Szulajmán néven. Az Alexandriai Egyetemen gyógyszerészettel tanult, és 1975-ben szerezte meg BSc. diplomáját. Oxfordban fejlesztette tudását, és karrierje az Egészségügyi Miniszterium gyógyszerészének egy állam tulajdonban lévő gyógyszerüzgyár ügyvezető igazgatói posztjáig vitte Damanhourban. 1986-ban azonban kolostorba vonult, közben az Alexandriai Kopt Teológiai Szemináriumban ortodox teológiát és egyháztörténetet tanult. 1988-tól szerzetes, majd pap, végül 1997-ben III. Shenouda pápa püspökké szentelte. (2012 óta áll a kopt ortodox egyház élén, annak 118. vezetője – a szerk.)

Tüske László aláhúzta: a kopt pápa szavakkal és cselekedetekkel állt ki az „arab ta-

vaszt” követően a merényletekkel sújtott kereszteny közössége érdekeiért, de sokat tett és tesz a kopt egyház belső megújulásáért is. Védi közösséget, nem engedi, hogy az egyiptomi keresztenyeket „másodosztályú állampolgá-

tós a Kopt Ortodox Egyház-

nak a Katolikus Egyházzal ki-

alakított kapcsolat, ennek

csúcseményei Ferenc pápa

és II. Tavadrosz rendszeres ta-

lálkozói. Idén ötven éve tör-

tént a modern kopt kapcsolat-

felvétel, és erre emlékezve tet-

Tavadrosz mondott beszédet. A kopt egyházfő kiemelte, hogy személyes jelenléte egyben a Kopt Ortodox Egyház tudomány, oktatás iránti elkötelezettségét, a társadalmi fejlődés terén végzett misszióját is kifejezi. Assisi Szent Ferenc

iránti szeretetről. Megemlékezett a Ferenc pápával való találkozásairól, a kopt-katolikus barátság napjáról. Szolt Egyiptomról is, amely „fényes jövő előtt áll”. „Áldott Egyiptom, mert ott járt a Szent Család” – mondta. Megemlíttette, hogy az egyiptomi kormány segítségével 2019-re megépült a Születés-székesegyház, a Közel-Kélet legnagyobb temploma. Új főváros épül, s néhány hónap múlva pedig az egyiptomi kultúrát bemutató hatalmas múzeum nyitja meg kapuit.

A díszdoktoravatást követően II. Tavadrosz és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a sajtónak nyilatkozott a Szent II. János Pál-teremben. Semjén Zsolt elmonda, kitűnők az egyiptomi-magyar kapcsolatok gazdasági, politikai, kulturális és spirituális szempontból is, ez utóbbi bizonyítéka II. Tavadrosz magyarországi látogatása. A miniszterelnök-helyettes bejelentette: az össz folyamán Ahmad et-Tajjeb, a kairói al-Azhar mecset főimáma is hazánkba látogat.

II. Tavadrosz örömt fejezte ki többek közt azért is, hogy az ország nemzeti ünnepén a kopt küldöttséggel együtt részt vehetett az Erdő Péter bíboros által celebrált szentmisén. Megköszönte, hogy „a tudománynak ez az ősi fésze”, a PPKE őt és általa a Kopt Ortodox Egyházat méltónak találta a díszdoktori címre, ezzel kifejezte a tiszteletet „ama tevékenység iránt, amivel a szeretetet szolgáljuk, nemcsak Egyiptomban, hanem az egész világon.”

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

rok”-nak tekinték. Mindezek előmozdítására az Egyiptomi Csárdi Ház elnevezésű kezdeményezés a kereszteny és a muszlim hívők vallási együttélésének mintáját kívánja képviselni. Ennek keretében a kereszteny papok és a muszlim imákok közös programokon részt vesznek.

Egyiptomi politikai vezeté-

tek a kopt-katolikus barátság napját május 10-ére – mondta Tüske László, majd méltatta a kopt pápa tanítói, lelkipásztori munkásságát. Beszédeinek ötkötetes gyűjteménye „ma a modern kopt lelkiség napi olvasmányanyaga.”

A méltatás után következett a díszdoktori oklevél átadása. Kuminetz Géza rektor tolmácsolta Erdő Péter bíboros, prímás erre az alkalomra szánt jótívánsgáját, majd II.

EGYHÁZ

Ha az Úr misszióra hív, minden segít

Ilodigwe Emmanuel újmisés szalézi pappal beszélgettünk a hivatásáról

(Folytatás az 1. oldalról)

Havonta egyszer összejöttek a templomban az utcákat képviselő rózsafüzér-imacsoporthoz. Volt olyan utca, ahol tiz, máshol akár harminc imádkozó gyerek is akadt. Ez volt az első közösségeim. Hozzájárultak a kultúránkhoz, hogy a liturgiákon táncolunk, hiszen Isten háza a legvidámabb hely, ahol lehetünk."

Az általános iskola elvégzése után Ilodigwe elkerült otthonról. Gimnazista éveiben egy kisvárosban lakott a nagymamájánál, aki sokat segített. „A városban minden kipróbalhattam, amit csak egy kamasz szeretne. Hálá Istennek, az alap, amit otthonról hoztam, továbbra is megtartott. Láttam, hogy az a jó út. Három hely volt számomra fontos: az, ahol lakom, az iskola, ahol tanulok és a templom, ahol ministrálok. A ministránsokkal sokat fociztunk, táncoltunk, együtt gyakoroltuk a hitet. Abban a kisvárosban is volt rózsafüzér-közösség, amelynek tagja lettem, és a kisebbeket is vezettem.”

A kamaszfiú aztán megismerte egy ifjúsági közösséget, amelyet egy kitűnő pap vezetett. „Én is ilyen pap szeretnék lenni, gondoltam. Jól ismerte a helyi embereket. Ha láttá, hogy egy fiatal rossz irányba halad, meghívta a plébániára, és elbeszélgetett vele. Ezekből a fiatalokból, akik régebben sokat verekedtek, létrejött egy közösség. Azt az energiát, amit eddig a rosszra fordítottak, átirányították a jó irányba. Ha esett az eső, akkor is együtt imádkoztak, énekeltek, dicsőítettek. Bár én a neveltésem miatt soha nem voltam ennyire rossz gyerek, ez a közösség annyira szímpatikus lett nekem, hogy csatlakoztam hozzájuk. Segíteni szerettünk volna az embereken. Ha szünet volt az iskolában, sokszor bezárkóztunk egy szobába, a Bibliát olvastuk és elmélkedtünk. Az ennivalót minden betettük a közösbe. Úgy akartunk elni, mint Krisztus tanít-

ványai, minden megosztva egymással.” Egy család lettek, aki a szülők sem bántak. Gond nélkül feljárhattak bárminkor egymáshoz enni, imádkozni vagy dicsőíteni. „Ha valaki nem tudott eljönni a találkozóra, mert annyi munkája adódott, ketten-hárman elmentünk hozzá, hogy együtt gyorsabban végezzünk. Ilyen szoros volt a kapcsolatunk.” Emmanuel atya hozzászíti: „A fiataloknak és a szüleiknek minden azt javasolom, járjanak közösségebe. Pedagógusként látom, hogy sokszor beíratják a gyereket zongorára, gitárra, tanfolyamra, ami nagyon jó, ám a hitre nevelést sem szabad elhanyagolni. Legyen hetente egy közösségi alkalom, ahova eljárhat a gyerek.”

Ebben a közösségen több ember is hívást érzett a szolgálatra. „Bennem szintén munkált ez a gondolat, hiszen szerettem volna Istenet szolgálni és emberekkel foglalkozni. Isten akaratát komolyan vettetem, de ő meghagyta a döntései szabadságom, nem kényeztett, hogy pap legyek.” A fiatal fiúnak a lelkivezetője, a közösségi alapítója javasolta a szalézi rendet. Addig nem ismerte őket, nem járt oratóriumba vagy az iskolájukba, de voltak szalézi körökben mozgó barátai. Végül elment hozzájuk, és ott nagyon megtetszett neki, ahogyan a szerzetesek a fiatalokkal bának. „Az egyik igazgató egy olasz pap volt. Bármilyen típusú munkát el tudott végezni, és olyankor is lejött az oratóriumba, ha rengeteg intézni valójára adódott.” Emmanuelben megszületett a felismerés, hogy ő szintén olyan valaki, aki képes sokat is imádkozni, de mások társaságában is szívesen van. Azt is láttá, hogy a baráti közül többen rossz irányba fordulnak, mert nem volt lelkipásztoruk, aki foglalkozott volna velük. Egyre inkább tudatosult benne, melykor szükség van a papokra.

„Jelöltként az ember még elengedőkönként azon, hogy valóban az-e az útja, amin jár, hi-

szen fiatalon, 18 évesen rögtön

kapják az emberektől, hogy ilyen az élet... Mi azt mondunk nekik, jó gyerek vagy, de lehet, hogy valamit abba kell hagynod. Isten nevében hoztunk mosolyt azok arcára, aiknek nincs mosolya. Ke-

mény tapasztalat volt ez, de hálás vagyok érte. Mindig figyelmeztetem a családokat, figyeljünk azokra a gyerekekre is, aiknek nincs senkije, tegyünk értük is valamit, hiszen mindenkor szívesen testvérek vagyunk az Úrban.”

Amikor Emmanuel filozófiát tanult, egyre erősebb lett benne az érzés, hogy misszionárius szeretne lenni. „Voltak missziós papok nálunk, és sokszor mondták, hogy azon a területen is szükség van misszióra, ahonnan ők származnak. Megfogalmazódott bennem, hogy szívesen megyek bárhova, ahova a Jóisten hív. De megérkezett a szívembe ezzel párhuzamosan a félelem is: mi lesz, ha olyan helyre kerülök, ahol nem beszélnek angolul? Milyen lesz az életem? Próbáltam elnyomni a hívást, de éreztem, hogy mégis foglalkoznom kell ezzel a gondolattal. Ha Isten a misszióra hív, minden segít. A munika nem az enyém, hanem az övé. Ha meghív vele dolgozni, akkor megad minden eszközt, ami szükséges hozzá. Sokat imádkoztam és beszélgettem misszionáriusokkal, még végül misszióra jelentkeztem. A tartományfőnök kérte számomra missziós területet, így kerültem Libériába.”

Nigériában aztán tovább erősödött a fiatal fiúban a hivatásstudat. „Utcagyerekekkel foglalkoztam, és filozófiát tanultam. Ezek a fiatalok olyanok voltak, mint Magyarországon a hajléktalanok, ráadásul csak 12-13 éves gyerekek. Az állam nem biztosít számkra ellátást, így az egyházaknál kell róluk gondoskodni. Nem szofisztikált dolgotak mondtunk nekik, hanem egyeszerűen fociztunk velük, és minden voltunk az életükben. Ezek a gyerekek árvák, az után elnevezik, megkeresik a pénzüket, amit meg akarnak vásárolni, vagy épp lopnak, csalnak, drognak. Mindig meg-

elmondottam, hogy ez a két család megismerhette egymást.”

Emmanuel ott egy gimnáziumban hittan tanított, és oratóriumban dolgozott. „A háború és az ebola miatt rengeteg fiatal veszítette el a szüleit, családjait. Ott tanultam meg, mit jelent türelmesen jelen lenni, meghallgatni a másikat. A fiataloknak rengeteg rossz tapasztalata volt, amit nagyon nehéz feldolgozni. Türelmesnek kellett lenni velük akkor is, ha másképp viselkedtek, mint amit kértem tőlük.”

Egy év szolgálat után a tartományfőnök azzal fordult hozzá, hogy ha még mindenkor szívesen megy, ahol szükség van rá. „Én ez utóbbit választottam. Magyarországra irányítottam. Semmit nem tudtam róla, még azt sem, hogy a másik neve Hungary, pedig sokszor láttam az akkumulátoron a Made in Hungary feliratot. Megkérdeztem Google bácsit, merre keressem egyáltalán. Rómában az egy hónapig tartó missziós kurzuson be kellett mutatnom az országot, ahova megyek. Akkor még csak anynyit tudtam róla, hogy Budapest, paprika, Szent István, meg hogy erős a vallás szerepe az ország történelmében.”

Emmanuel 2016-ban érkezett Magyarországra, az óbudai rendházba. „Befogadtak az emberek, bár teljesen más kultúrából cseppentem a mély vízbe. Mindent újra kellett kezdenem, még az ábécét is újra kellett tanulni, mint kiskolás koromban. Próbáltam elnyomni a hívást, de éreztem, hogy mégis foglalkoznom kell ezzel a gondolattal. Ha Isten a misszióra hív, minden segít. A munika nem az enyém, hanem az övé. Ha meghív vele dolgozni, akkor megad minden eszközt, ami szükséges hozzá. Sokat imádkoztam és beszélgettem misszionáriusokkal, még végül misszióra jelentkeztem. A tartományfőnök kérte számomra missziós területet, így kerültem Libériába.”

jók a magyar emberek, beszélgettek velem angolul, nyitottak voltak felém. Hálás vagyok a templomi közösségről is. Volt, aki kérdezte, van-e meleg téli kabátom, mert szívesen hoz nekem. Az első feladatom az volt, hogy nyelvet tanuljak, és a gyerekekkel legyek az oratóriumban.”

A fiatal nigériai szerzetes mélypontokat is átélt, mert nem tudott úgy kommunikálni, ahogy szeretett volna, hiába volt meg a tudása, tapasztalata. „Sokszor, amikor nevetek az emberek, azt gondoltam, ki-nevetnek. Akkor még nem tudtam, hogy tényleg vicces, amit mondjam, és nem rajtam nevetnek. Istennel, aki küldött, minden kapcsolatban maradtam. Sokszor éjjel borultam le a tabernákulum elé, és elmondtam, úgy érzem, nem megy... Ezután minden megnyugodtam: lehet, hogy nem tudok tökéletesen magyarul, de itt van a szolgálat helye. Most már beilleszkedtem, és együtt nevezek a fiatalokkal.”

„Menjetek a világba, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15) – ez lett Emmanuel papi jelmondata. „Nem az a legfontosabb, hogy hol dolgozunk, és milyen szakemberek leszünk, hanem hogy hogyan tudjuk Istenet és az embereket szolgálni abban, amiben vagyunk, hogyan tudjuk az evangéliumot hirdetni.” A papszentelés szer-tartása nagyon megérintette Emmanuelt, főként a Mindszentszék litániája, amikor a szentelendő az egész nép előtt a földre borul. Emmanuel családja is eljött a szentelésre. „Most már két családom van, az otthoni és a magyar család: a fiatalok, akiket szolgálók, és akiikkal együtt szolgálók. Öröltetem, hogy ez a két család megismerhette egymást.”

Augusztustól Péliföldszentkereszten él Emmanuel atya, szeptembertől a nyergesújfalu-i gimnáziumban lesz iskolalelkész, ahol majd hittant is fogtanítani.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

Egymást tanítják türelemre, jóságra

Tizenötödik alkalommal szervezték meg a kamilliánus tábor

földről, Csíkszentdomokosról, Gyergyószentmiklósról, Csíkmadarásról, Nagybányáról, Bécsújhelyről érkeztek. Az idei tábor helyszíne Nyíregyházán volt a Szent Kamill Rehabilitációs Központban, ahol az ellátottak látták vendégül a különböző telepü-

lésékről érkező taborozókat. Az intézmény ellátottjai három éve oszlopban tagjaival váltak a taborozó közösségeknek. Remekül összhangba kerülnek egymással a gyerekek, és egy-mást tanítják szeretetre, türelemre, jóságra.

Mint minden évben, az idei táborban is színesebbnél színesebb programokon vehettek részt a taborozók. A pénteki napon a csoportvezetőknek és önkénteseknek külön lelki programban volt részük, ahol a mese világán keresztül rátalálhattak

lelkük igazi, tiszta hangjára. Ezzel párhuzamosan a Jászapáti Magyar Kamilliánus Családok Társasága Egyesület néhány tagja tartott foglalkozást a kiscsapatoknak (levendulazás készítése, elsősegélynyújtás, készségfejlesztő feladatak), este pedig Somlyai Kata, a Firewings Production tagja tartott túztáncbemutatót. A szombati napon többek közt a csíkszentdomokosi fiatalokból álló Szívbenhúrband koncertje színesítette az estét, majd táncházzal, felszabadult, jó hangulatban zártult a nap. A vasárnapi szentmisén az új tábori pólót viselte vettek részt a fiatalok. A szentmisét a helyi egyházközséggel együtt a borbányai Szent László római katolikus templomban ünnepelték. Frédi atya predikációjában arra is felhívta a figyelmet, hogy egyik kezünkkel minden fogjuk Isten kezét, a másikkal meg embertársunkat, utalva ezzel a tábori mottora is, amely magában foglalja az életprogramot: TaTeSze – találékony, tevékeny szeretet.

Fórum: Szent Kamill Rehabilitációs Központ
Fotó: Vermes Tibor

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária-engesztélkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelkí megújulásért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmisse. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regöczi István térig.)

A Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentszimbárdi rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miszeszándékókért imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter biboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoporjának szándékára, a harmadikon a imáldába elhelyezett szándékókért imádkoznak. A szentmisseit mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelkí megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

Elsőpünkösi missziós konferenciabeszédek a magyar családhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisét a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szereleltek várnak. Bővebb információ: [https://www.varosmajoriplebania.hu/](http://www.varosmajoriplebania.hu/)

Kaposfürdőn Szűz Mária Efezusi Ház (Kaposfürdő, Állomás u. 6/1-a) várja az engesztelő hívőket közös imádságára minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportot bejelentkezésre: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József biboros boldoggá avatásáról: szepetember 6., október 6., november 6., december 6. (6 órakor). A boldoggáavatási szíróról mondott szentmisét 7 órakor előben közvetít a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyédi maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első kedden 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybogdagnagy-föplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmisse után tematikus beszélgetésre hívák a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): szepetember 28-án 16 órától október 1-jén 13 óráig Ocsovi Grácian átya lelkigyakorlata: „A Szent Angyalok”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

BÚCSÚ SZENTMISE

A búszszentlászlói kegytemplomban szepetember 7-én, csütörtök délután 17 órától szentszimbárd, 18 órától pedig szentmisét vezet a Keszthely-Zalaszentgróti Egyházkerület papságával és híveivel Dr. Udvary György érsek, melyre szeretettel hívának és várnak mindenkit. A szentmisén közreműködik a kegytemplom Szent László kórusa.

Kisboldogasszony-búcsút tartanak MÁriaremetén. Szepetember 8-án, pénteken a szentmisék 10.30 és 18 órakor lesznek. A 18 órai szentmisse főcelebránsa és szónoka Gyetván Gábor prototárius, kanonok, helyettes esperes, plébános, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Katolikus Iskolai Főhataltsága főigazgatója lesz. Szepetember 10-én, vasárnap a szentmisék 7.30, 9, 11 és 18 órakor kezdődnek. A 11 órai szentmisse főcelebránsa és szónoka Török Csaba címzetes prépost, főiskolai tanár, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia TV-referense, az esztergomi bazilika plébánonosa. Csoportot jelentkezését kérik mindenkit.

EMLÉKMISE

A Krisztus Ügye Lelki Család sok szeretettel hív mindenkit augusztus 27-én, vasárnap 10.30 órára a Kútvölgyi Engesztélő Kápolnában (Budapest XII., Galgóczy u. 49.; BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regöczi István térig) tartandó szentmisére, amelyen megemlékeznek Júlia Verhaeghe alapító anya égi hazatérésének 26. évfordulójáról és Istennek szenteltére. A szentmisse után Faragó András és Héray Márton újmásisát jármisés áldásban részesítik a kedves híveket.

SZERETETLÁNG FESZTIVÁL

A Szeretetlánc Mozgalom szervezésében idén is megrendezésre kerül a Szeretetlánc Fesztivál Budapesten, a máriaremetei Kegytemplom szabadítási ültáránnal (Budapest, II. Tempelkert 1.) augusztus 26-án, 10 órától. A találkozóra ezúttal is több ezer ember várnak, színes lelkí programokkal. A fesztiválról bővebb információ a következő elérhetőségeken kapható: szeretetlang.hu weblap; telefon: +36/30-205-8170; e-mail: kindelgyozo@gmail.com

ORSZÁGOS TALÁLKOZÓ

A Szent Mónika Közösségek országos találkozója lesz 2023. augusztus 26-án, szombaton 9-15 óra között Budapesten, a Rózsafüzér Királynéja-templomban (Budapest XIV., Thököly út 58.). A háládó szentmisét 11 órai kezdettel Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök mutatja be. A találkozóra szeretettel várnak az édesanyákat és a családot. Részletes program: <http://www.szentmonika.hu>

Tiszta Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük.
Megértésüket köszönjük. A szerkesztőség

újember

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulójára alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felnőtteknek szóló lelke estek központi téma: Parancsok szeretetből – A tizparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmisse két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentszimbárd orgonainimprovációkkal. A szentmisét és tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu>

KÉPZÉS

Új mesterszakok indulnak a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán a 2023/2024-es tanévben a teológia és a hozzá kapcsolódó alkalmazott tudományok iránt érdeklődők részére. A képzések helyszíne Nyíregyháza és Budapest. A főiskola nem csupán papneveléssel foglalkozik: világi hívők körében is egyre többen érdeklődnek a teológia iránt vagy szeretnék szélesebb körű ismereteket szerezni az egyháztörténeti, kulturális, szociális, ielkiségi, nevelési és liturgikus hagyománya terén. Az új képzéseket a fenti területek iránt érdeklődőknek ajánlja a főiskola. A főiskolának saját pályázókészítési lapja van, mely letölthető a www.szent-atanaz.hu oldalról. A felvételi elbeszélgetésről minden jelentkező írásban értesítene. Bővebb felvilágosítás a főiskola tanulmányi osztályán kérhető: Nyíregyháza, Bethlen G. u. 13-19. T.: 06/42-597-602, e-mail: tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu

A önkéntesképzést indít a Váci Egyházmegye Kórházelérzési Szolgálatára a kórházi pasztoralról segítsére. Várjuk azok jelentkezését, akik beteg embertársaink kerestüli Krisztussal szeretnének találkozni, és szeretnék segíteni őket önkéntes szolgálatukkal. Az önkéntesképzés 5 alkalmas, ebből az első egy központi, egész napos képzés. Ezt követik a helyi, intézményekhez kötődő alkalmak a lelkigondozók vezetésével. A képzés ingyenes, elvégzése egyik fél részéről sem kötelező az önkéntességre. A jelentkezés feltételei: betöltött 18. életév; pszichés alkalmasság (nincs pszichés rendellenesség, nem áll pszichiátriai kezelés alatt); elkötelezettség a Kórház Egyház tanítása mellett; önletrajz; rövid motivációs levél. Jelentkezni ezekkel a dokumentumokkal lehet, leveleben: Váci Egyházmegye Kórházelérzési Szolgálatára, 2600 Vác, Pf. 167., e-mailben: korhazelreszes@vaciegyhazmegye.hu. A jelentkezésben kérjük feltüntetni, hogy a Váci Egyházmegye területén lévő mely kórhában szeretne szolgálatot teljesíteni. A képzés elvégzése után oklevelet állítunk ki. Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 31.

KOMMUNIKÁCIÓS KÉPZÉS

„Újságírás a XXI. században” címmel kommunikációs képzést indít a Faludi Ferenc Jezsuita Akadémia a jezsuiták központjában, a Párbézsű Házban (Budapest VIII., Horánszky utca 20.) azoknak, akik szeretnék elsajtítani a kommunikációt, az újságírás és az internetes sajtó alapjait, a szakma jelesítői szeretnének tanulni, mindez a jezsuita igényesség és szellemiséges jegyében. A képzés 20 alkalmat foglal magában, hetente 90 perces órákkal, ezen belül négy klubesttel, melyek során lehetőség nyílik az addig tanultak átbeszélésére. Jelentkezési határidő: szepetember 8. Bővebb információ: <https://ffja.hu/kepzes/>

TOVÁBBKÉPZÉS

A Vesprémi Érseki Főiskola a 2023-2024-es akadémiai évben is gazdag tanulmányi kínállattal várja a hitéleti szakirányú tövábbképzések és kurzusok iránt érdeklődőket, akik a Testteológia; az Élethigiénia és spiritualitás; valamint az Egyházi közösségszerzés, közösséggeljesztés, közösségszervezés szakokra jelentkezhetnek 2023. szepetember 4-ig. A képzésben való részvételhez alapképzésekben szerzett végzettség szükséges hitéleti, pedagógusképzési, bölcsészettudomány vagy orvos- és egészségtudomány képzési területen.

A főiskolán működő Teológiai Akadémia az olyan érdeklődőknek is lehetőséget nyújt a tövábbképzések kurzusain való részvételre, akik nem felelnek meg a bemeneti követelményeknek, vagy hallgatói jogviszony létezésével nélküli ismernék meg a színvonalas képzések tartalmát. A jelentkezés részletei az egyes szakirányú tövábbképzések tartalmáról szóló információk megtalálhatók a főiskola honlapján: <https://ersekefiskola.hu> Kérdéseikre választ kaphatnak a teologia@vhf.hu e-mail-címen.

KOLLÉGIUM

A pécsi XXIII. János Szakkollégium felvételt hirdet a 2023/24-es tanévre felsőoktatásban tanuló fiúk és lányok számára. Olyan, a PTE-n vagy a PPHF-en tanuló fiatalok jelentkezését várok, akik egy friss és családias közösséggel tagjai szeretnének lenni, valamint törekzenek az önismeretben, lelkí életben és a tudományokban is fejlődni. Bővebb információ és elektronikus jelentkezés folyamatban áll: <https://pphf.hu/szervezet/szakkollégium/>

HALÁLOZÁS

Az Isteni Szeretet Leányai Kongregációja, a rokonok és ismerők nevében is tudatja, hogy Molnár Ilona M. Domitilla nővér FDC folyó év 2023. augusztus 9-én életének 96. évében, szentségekkel megerősítve hazárt az Úrhoz. Szeretett halottunk földi maradványával a 2023. szepetember 8-án a 10 órakor kezdődő, érte be mutatott engesztelő Szentmiséldozat után a Szent Gellért Plébániatemplom urnatelepijében (Budapest XI., Bartók Béla út 149.) helyeztetjük örök nyugalomra.

Pályázati felhívás**a 2023/2024. tanévre**

A Katolikus Központi Alapítvány pályázatot hirdet a 2023/2024. évi Szent Imre-ösztöndíj elnyerésére. Pályázhatnak azok a nappali munkarendben, magyarországi tanintézményben tanuló, *hitükkel gyakorló katolikus* fiatalok (a kispapok kivételével), akik köznevelési intézmény, szakképző intézmény 9-15. osztályos tanulói vagy diplomával még nem rendelkeznek, és felsőoktatási intézményben előző felsőoktatá

SZÉP-KÁRTYÁVAL MÁR A BOLTOKBAN IS VÁSÁROLHAT

Augusztus 1-től az év végéig már hideg élelmiszereket is vásárolhat a boltokban SZÉP-kártyájával. A munkáltatók pedig idén akár további **200 000 Ft** értékű, egyösszegű, kedvező adózású bérén kívüli juttatásban részesíthetik munkavállalóikat.

HÍREK KÉPEKBEN

• Ternyák Csaba egri érsek egyházmegyeje káplánjaival együtt zaránkolt el augusztus 16. és 18. között a Székesfehérvári Egyházmegye kiemelt szakrális helyszínére. A székvárosban megtekintették a Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpontot és Múzeumot, valamint a püspöki palotát, ahol Spányi Antal főpásztor fogadta az érseket és az atyákat.

• Az ormánsági Marócsán csaknem egy hónappal a jégkár után is bőven akad még olyan ház, melynek tetőszerkezete javításra vár. A Pécsi Egyházmegyei Katolikus Karitász az elsők között csatkozott a Katasztrófavédelem szakembereinek kárenyhítő munkálataihoz, és indított adománygyűjtést a károsultak javára. Augusztus 15-én a Pécsi Egyházmegyei Hivatal munkatársai önkéntes munkával segítettek.

• 224 önkéntes közel 700, a fesztiválozók által hátrahayott és jótékony célra felajánlott sárat gyűjtött össze az idei Sziget zárasa után. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2018 óta együttműködő partnere a nemzetközi fesztiválnak, így a helyszínen maradt tábori eszközök tisztítás és karbantartás után többek közt rászoruló gyermekek táboroztatására és hajléktalan emberek ellátására használják.

Fogadalmi mise Székesfehérváron A Szent István-i országfelajánlásra emlékezve

Augusztus 14-én – felidézve, hogy Szent István király országát és koronáját felajánlotta a Szent Szűznek – fogadalmi ünnepét ülte Székesfehérvár városa. A szentmisét Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök mutatta be a székesegyházban paptársaival együtt, a Magyar Szent Család ereklyéi jelenlétében.

Az ünnepi mise után a Nemzeti Emlékhelyen, Szent Imre síremlékénél a főpásztor megújította Szent István király országfelajánlását a Boldogságos Szűz Márianak, ezt követően Cser-Palkovics András, a város polgármestere mondott beszédet.

A Szent István-i országfelajánlás emlékét méltón őrizve a Ruff Tamás karnagy vezényelte Székesfehérvári Helyőrségi Zenekar kísérével az egykori szakrális főváros főterére végigjárva, ünnepi körmenetben vitték a Magyar Szent Család – Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre – ereklyéit a püspöki palotából a székesegyházba. Ugrits Tamás pasztorális helynök, püspöki irodaigazgató vezetésével. A megjelent papság, közöttük Francz Kaspar kanonok, a város cserkéssei, katolikus iskolásai, a helyi közéleti vezetők, a közintézmények, társadalmi szervezetek képviselői, a Hagyományőrző Koronáörök, a Történelmi Vitézi Rend és a lovagrendek tagjai, a rendvédelmi és társadalmi szervezetek képviselői, az ok-

rálysága legjelentősebb tettére emlékezik ma minden magyar. Sokfelé ismétlik el ezen a napon és majd 20-án is a király nyomán a felajánlás szavait; sokan emlékeznek arra, hogy a történelem tanúsága szerint mit köszönhetünk ennek az uralkodónak, felajánló gesztszának. Mi itt ezt akkor és ott tehetjük, ahol Szent István is tette, augusztus 14-én, a halála előtti napon, a korán tragikus körülmenyek közt meghalt Imre sírjánál, ahol ez az esemény, a felajánlás 1038-ban megtörténetet.

Spányi Antal megyéspüspök arról is beszélt, hogy Szent István megkeresztelke-

désétől kezdve komolyan vette a kereszteny tanítást, az Egyház útmutatását, és minden igyekezett felelősen aszerrint élni. Így élte életét családjában, ezen az úton járva vezette saját példáján keresztül is őseinket. A megyéspüspök azzal zárta szavait, hogy gyakran elcsüggédünk, s olyankor komor kérdéseket teszünk fel: »Mi lesz a világgal? Mi lesz a jövőnkkel? Mi lesz Európával, mindenivel, ami olyan szorosan hozzátarozik az életünkhez?« – „Ez az elbizonytalanodás, a gyengeség jele – szógezte le. Nem engedhetünk ennek a kísérésnek, bármilyen erők pró-

bájuk elhíthetni velünk, hogy mi kicsik és gyengék vagyunk, s erőtlen a hangunk. Ha felelősen gondolkodunk, távlatokat nézünk, vállaljuk azt, ami nem könnyű, de kitartunk hagyományaink mellett, ha nem hagyjuk elbizonytalánítani magunkat, és nem akarunk lelkismeretünk szavával és az emberi értelemben igazságaival ellenállni. Ez a beszéd után Spányi Antal megyéspüspök elismádkozta a felajánló imát, majd Cser-Palkovics András polgármester mondott beszédet. Többek közt arra emlékeztetett, hogy 985 éve történt Szent István országfelajánlása, és hamarosan, minden tizenöt év múlva következik az ezredik évforduló. 2031 és 2038 pedig olyan kerek évfordulók lesznek, melyekre méltón kell majd emlékeznünk. Ezekre a várost lélekben és megjelenésében is fel kell tudnunk kézíteni.

A beszéd után Spányi Antal megyéspüspök elismádkozta a felajánló imát, majd Cser-Palkovics András polgármester, Varga Tamás, Törő Gábor és Tessely Zoltán országgyűlési képviselők, valamint Molnár Krisztián, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke közösen koszorúzta meg Szent István király és Szent Imre herceg síremlékét. A koszorúzást követően a résztvevők elnémetekké a Boldogasszony Anyának kezdetű éneket, majd visszakísérték a Magyar Szent Család ereklyéit a püspöki palotába.

Berta Kata
Fotó: Berta Gábor

Új pálos kolostor épült Hargitafürdőn

Új pálos kolostor épült Erdélyben, Hargitafürdőn, melynek ünnepélyes megáldására augusztus 20-án 12.30 órától került sor. A szentmisét Kovács Gergely gyulafelhérvari érsek mutatta be, jelen voltak Tamás József nyugalmazott gyulafelhérvari segédpüspök, pálos konfráter; Puskás Antal pálos tartományfőnök; Urbán Erik ferences tartományfőnök; pálos szerzetesek, papok és más rendrek képviselői is.

A szentmisse után ünnepi beszédet mondott Arnold Chrapkowski pálos rendfőnök, Kóvér László, az Országgyűlés elnöke és Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára. Az egybegyülteket a helyi világi előljarók köszöntötték: Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke; valamint Korodi Attila, Csíkszereda polgármestere.

Az új pálos kolostor tervezője Macalik Arnold, aki Lázár Csaba és Szilágyi-Bartha József építészmnőkkel közösen dolgozott a terveken.

Az épület központi magja a kápolna. A szerzetesek lakhásának biztosítása mellett a tervezéskor az is célkitűzésként szerepel, hogy

uzúrát tartanak azokon a helyeken, ahol a szerzetesek hétköznapiakat élnek. (Természeten a klauzúrán belül tartózkodhatnak majd a férfi lelkigyakorlatozók is.)

A szerzetesek – bízva Isten végtelen szertetében – azt remélik, hogy az egyetlen magyar alapítású szerzetesközösség, a pálos rend a Hargita tetején, több mint 1300 méter magasan is szolgálni tudja majd az Egyház és a nemzet jövőjét, megerősítve az Istenbe vetett hitet.

A kolostor építését a magyar kormány, a helyi vezetés és nagyon sok jó szándékú adományozó támogatta.

Bátor Botond
Fotó: Macalik Arnold építészmnők, Elekes Károly kivitelezésvezető